

sendt vort Blad, at Niels er stor, sund og flink. Den højtærede Minister siger om samme Dreng, at han er ondskabsfuld og hensynsløs — jeg haaber, at den højtærede Finansminister bliver, jeg har netop et Citat fra hans Blad, som jeg gerne vilde oplæse, det staar i Forbindelse med denne Sag. Den højtærede Justitsminister betegner altsaa Niels som ondskabsfuld og hensynsløs, men den 7. Juli 1904 skriver den højtærede Finansminister i „Aalborg Amtstidende“: „Uægte Barn er Niels, Fattiglembarn, ved Fødsel og Opdragelse viet til Nød og Usseldom . . . Læreren, der har undervist ham, erklærer, at han er ikke helt normal. Da Niels havde stukket Ild paa Gaarden i Vendsyssel, flakkede han grædende og klagende om i Egnen, fortvivlet over sin Gerning. Han havde gjort det, siger han, fordi en af hans Medtjenere havde været ond imod ham og truet ham med Prygl. Det sølle, degenererede, forhulede, af Livet mishandlede Fattigbarn, der har mødt saa faa kærlige Hænder, ved ikke andet, naar Harmen over den formentlige Forurettelse koger i ham og forstyrrer hans Sind.

Saa stryger han Tændstikken“.

Det var af Interesse for denne Dreng, at jeg tog til Vridsløse for at gøre mig bekendt med Strafarbejdet, og i den Anledning er det, den højtærede Justitsminister siger, hvilke Kvalifikationer jeg havde til at komme ud og bedømme dette Strafarbejde, hvad det kom mig ved. Jeg gad egentlig vide, om ærede Medlemmer ikke finde det ganske rigtigt, at jeg interesserer mig for denne Drengs Skæbne. Den maa interessere mig som Socialdemokratiets Talsmand, om ikke af anden Grund. Thi denne Drengs Skæbne har været Hundreders, ja, i Aarenes Løb Tusinder af Børns Skæbne. Det synes mig at være en haard Anklage mod Samfundet, at det maa dømme en 17aarig Dreng, der paa Grund af daarlig Opdragelse er bleven Brandstifter, til 6 Aars Strafarbejde. Og den højtærede Minister, den første Justitsminister i et Venstreministerium bør ikke, synes jeg, overfor denne stakkels Dreng tage sin Tilflugt til urigtige Bemærkninger, thi det er urigtigt, naar han stempler ham som ondskabsfuld og hensynsløs. Hans Lærer, hans Madmoder, Fattiggaardsbestyreren, Dommeren, Forstanderen paa Flakkebjerg, Arrestforvareren i Grenaa, der have haft med ham at gøre, sige, at han er god og brav. Præsten paa Vridsløse Pastor Munck, skriver i sin Dagbog: „Niels er en rigtig god og sød Dreng“.

Om ham er det, den højtærede Minister siger, at han er ondskabsfuld og hensynsløs. Det forekommer mig ikke, at det er den højtærede Minister, der skal give mig Formaninger, men mig, der skal give ham Formaninger om, at naar han beskæftiger sig med en Sag, skal han undersøge den.

Den højtærede Minister sagde i en anden Sag, jeg havde draget frem, om Baron Juel-Brockdorff og hans Forvalters Overfald paa Tjenestekarl Frederik Andersen, at han kunde ikke tro, at det kunde være passeret paa den Maade som angivet. Den højtærede Minister siger i Folketingstidenden Sp. 408 følgende: „Men jeg kan ikke tro, at den Fremstilling, det ærede Medlem har givet af Sagen, kan være rigtig. Thi hvis Forholdet var det, at denne Arbejder var bleven saaledes overfaldet, at det skete var Genstand for offentlig Paatale, er der ingen Tvivl om, at vedkommende Politimester ogsaa vilde have iværksat slig Paatale“. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det hører sandelig ikke til Undtagelserne, at Dommere ikke beskæftige sig med en Sag, naar det drejer sig om Overfald fra Husbondens Side paa Tyendet. Det er tværtimod saare almindeligt. Og angaaende denne Sag skal jeg gerne efter Mødet overlevere den højtærede Justitsminister to Lægeerklæringer — jeg skal ikke spille Tingets Tid med at opløse dem. Karlen blev undersøgt ikke blot af en praktiserende Læge i Odense, men ogsaa af en Specialist, og i Erklæringerne hedder det, at Karlens Arbejdsevne er blivende nedsat som Følge af Overfaldet. I Slutningen af Erklæringen fra Specialisten siges der, at „der paa den anden Side er Mulighed for, at Perforationen ikke lukker sig, og Patienten da faar en blivende Invaliditet og en blivende Nedsættelse af Høreevnen“. For øvrigt undrer det mig, at den højtærede Minister tvivler om den Fremstilling, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) har givet i sit Blad „Fyns Socialdemokrat“. Thi naar en Adelsmand i et Forligsmøde gaar ind paa at betale en Tjenestekarl, som han har banket, 600 Kr., kan man være overbevist om, at Mishandlingen har været grundig. Jeg har fremdraget dette for at vise, hvilken Forskel der gøres, naar det drejer sig om Overfald paa en Strejkebryder, og naar en velhavende Mand, i Hidsighed eller med Overlæg, overfalder sin Tjenestekarl. Nu siger den ærede Minister, at han ikke havde mindste Medlidenhed med stræjkende Ar-